

og ansøgerlandene, rent faktisk bruger formidling gennem f.eks. samarbejde omkring projekter, men også i høj grad gennem private investeringer vedrørende samhandel. Det er faktisk også den vej, som vi i Venstre synes man skal gå, for det er den eneste langsigtede løsning, både for de lande, der kommer ind i EU, og de lande, der står over for måske at komme med i en anden og senere runde.

Kl. 20.35

Så er det altså bare væsentligt at slå fast, at vi holder hverken Rumænien eller Bulgarien ude fra dansk bilateral støtte. Det fremgår ingen steder. Vi ønsker ikke at gøre det, og det er ikke regeringens hensigt. Sådan kan jeg sige det.

Derudover kan jeg så forstå, at det var til stor bekymring for hr. Morten Helveg Petersen, at der var Østlande, der ville gå glip af nye tilsagn. Ja, det er da muligt, men det er ikke tilsagnet, der interesserer Venstre. Det, der interesserer os, er, hvad der rent faktisk kommer til udbetaling, og her fastholder vi altså niveauet i 2002 og 2003 i forhold til det, man havde i 2001.

Jeg skylder også lige at sige, at når vi ikke bruger yderligere midler, er det jo bl.a. et spørgsmål om, at vi tilpasser det til, at korte projekter alt andet lige kræver mindre finansiering, og derfor er det simpelt hen bare ganske kort sagt tilpasset virkeligheden og den omstændighed, at vi håber, der kommer nye lande ind i EU i 2004.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil gerne gentage et af mine spørgsmål fra første runde: Hvornår sagde Venstre til vælgerne forud for valget, at man agtede at skære miljøbistanden bevillingsmæssigt ned til ca. en tredjedel? Kan vi få et citat, der ligger før den 20. november 2001, fra en, ja, det behøver ikke engang at være en ledende Venstrepolitiker, som har sagt, at det agtede man at gøre?

Så vil jeg gerne have en uddybning af, hvad det er, Venstre agter at gøre for de lande, der ikke bliver optaget i EU fra og med år 2004. På den ene side siger Venstres ordfører, at man ikke vil etablere et sølvtæppe, at man stadig væk vil betænke de pågældende lande, men på den anden side har regeringen lagt en strategi frem, som målretter hele støtten til nærområdet og afvikler al støtte til de resterende lande. Begge dele kan da ikke være sandt. Så vil fru Tina Nedergaard ikke vælge, hvilken af de to forklaringer hun ønsker at holde sig til?

Så er der spørgsmålet om investeringsbehovet. Det afhænger af så mange ting, sagde fru Tina Nedergaard, og det er jeg godt klar over. Men er fru Tina Nedergaard overhovedet bekendt med nogen sådan skønsmæssige opgørelser af, hvad investeringsbehovet vil være for de 10-11 ansøgerlande? I hvilken størrelsesorden ligger det? Og kan fru Tina Nedergaard oplyse noget om, hvor meget de midler udgør, som EU formentlig, måske, agter at give til miljøet i de pågældende lande, når de er blevet optaget? Så kan vi jo få en sammenligning af, hvad behovet er, og hvad EU stiller til rådighed, og dermed få afklaret, om Venstres påstand om, at det hele bliver løst, når de kommer ind i EU, har noget på sig, eller om det i virkeligheden bare er en bortforklaring.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Vi kommer jo lige så stille nærmere til en afklaring af, hvem der mister de 1,7 mia. kr. Nu kan man altså forstå, at det dels handler om de lande, der ikke bliver optaget i EU, og de er så ude i kulden også med hensyn til bilateral dansk miljøstøtte, dels handler om de mere langsigtede og lidt større sammenhængende miljøprojekter, som Polen og andre lande, der formentlig optages i EU, ellers ville have fået.

Det sidste bliver nu skåret ned til, at de kan modtage til nogle korte projekter, fordi man for alt i verden ikke vil risikere, at de kommer til at løbe ind over den dato, hvor landene optages i EU. Så bliver der ganske vist et slip, fordi det varer flere år, før de vil kunne få konkrete EU-penge. Fru Tina Nedergaard ved forhåbentlig godt fra sit kendskab til EU, at det tager lang tid at få sådan en bevilling igennem. Der bliver altså et slip, hvor miljøarbejdet i de lande går i stå. Det er den omkostning, der bliver. Så nu ved vi mere om, hvem der rammes.

Så vil jeg godt spørge: Hvem scorer kassen? Skal de 1,7 mia. kr. bruges til at finansiere Venstres valgkamp med i 2004 eller 2005? Det må da være det, der er planen. Hvem skal have de 1,7 mia. kr., for de bliver jo frigjort i 2004-2005? Det er vel finansieringen af regeringens skattestop, der er årsagen til, at det her er kommet på bordet.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg synes, det er interessant, at regeringen så forholdsvis kort tid efter sin tiltræden og så for-